

Sygn. akt – IX Ka 270/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4. lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Sędziowie: S.S.O. Barbara Plewińska

S.S.O. Marzena Polak

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 4. lipca 2013 r.

sprawy:

1. **P. C.** – oskarżonego z art. 284§1 kk w zw. z art. 64§1 kk oraz z art. 245 kk w zw. z art. 64§1 kk oraz z art. 191 § 1 kk w zw. z art. 64§1 kk,

2. **P. I. (1)** - oskarżonego z art. 284§1 kk oraz z art. 245 kk w zw. z art. 64§1 kk oraz z art. 191 § 1 kk w zw. z art. 64§1 kk,

na skutek apelacji wniesionych przez: Prokuratora Rejonowego w Grudziądzu oraz przez obrońcę oskarżonego P. C.,
od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 12. marca 2013 r., ***sygn. akt II K 768/12***,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla punkty V. i VI. tego wyroku;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację obrońcy oskarżonego P. C. za oczywiście bezzasadną;

III. zwalnia oskarżonego P. C. z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a całością wydatków poniesionych w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 270/13

UZASADNIENIE

P. C. i P. I. (1) zostali oskarżeni o to, że:

I. w dniu 17 lutego 2012 roku około godz. 16:00 w G. przy ul. (...) w komisie (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali przywłaszczenia telefonu komórkowego marki N. (...) koloru grafitowego o nr IMEI (...) o wartości 850 zł, czym działali na szkodę D. J.

tj. o czyn z art. 284§1kk

przy czym P. C. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresach od dnia 18 marca 2003 roku do dnia 18 listopada 2003 roku oraz od dnia 28 stycznia 2007 roku do dnia 28 maja 2008 roku, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 302/05 z dnia 27 czerwca 2005 roku za czyny z art. 278§1 kk, art. 280§1kk

tj. czyn z art. 284§1 k.k. w zw. z art. 64§1k.k.

II. w pierwszej połowie marca 2012 roku w G. przy ul. (...) w komisie (...) działając wspólnie i w porozumieniu grozili świadkowi M. P. pobiciem, przy czym groźba ta wzbudziła u M. P. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona w celu wywarcia na niego wpływu, aby ten wycofał swoje zeznania w toczącym się postępowaniu przygotowawczym 1 Ds. 784/12 nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową w Grudziądzu

przy czym P. C. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresach od dnia 18 marca 2003 roku do dnia 18 listopada 2003 roku oraz od dnia 28 stycznia 2003 roku do dnia 28 maja 2008 roku, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn. akt II K 302/05 z dnia 27 czerwca 2005 roku za czyny z art. 278§1k.k. art. 280§1kk

tj. czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1k.k.

a P. I. (1) czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia w okresie od 7lipca 2009 roku do 7września 2010 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 4marca 2009roku, sygn.. akt II K 27/09 za przestępstwo podobne z art. 158§1 k.k. i art. 157§1k.k.

tj. czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1k.k.

III. w dniu 21 marca 2012 roku około godz. 13:00 – 13:30 w G. przy ul. (...) w komisie (...) wspólnie i w porozumieniu dokonali przywłaszczenia I. 3GS 16 GB koloru czarnego o nr IMEI (...) o wartości 450 zł, czym działali na szkodę D. J.

tj. czyn z art. 284§1 k.k.

przy czym P. C. przy czym czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresach od dnia 18 marca 2003 roku do dnia 18 listopada 2003 roku oraz od dnia 28 stycznia 2007 roku do dnia 28 maja 2008 roku, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 302/05 z dnia 27 czerwca 2005 roku za czyny z art. 278§1 kk, art. 280§1kk

tj. czyn z art. 284§1 k.k. w zw. z art. 64§1k.k.

IV. w dniu 21 marca 2012 roku około godz. 12:00 w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu stosowali wobec D. J. groźbę, spalenia samochodu oraz zdewastowania sklepu w celu zmuszenia go do napisania oświadczenia, że rozliczył się z P. I. (1) za telefon komórkowy marki N. (...), który wcześniej razem przywłaszczyli

Przy czym P. C. przy czym czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresach od dnia 18 marca 2008 roku do dnia 18 listopada 2003 roku oraz od dnia 28 stycznia 2007 roku do dnia 28 maja 2008 roku, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 302/05 z dnia 27 czerwca 2005 roku za czyny z art. 278§1 k.k., art. 280§1kk

tj. czyn z art. 191§1kk w zw. z art. 64§1kk

a P. I. (1) czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia w okresie od 7 lipca 2009 roku do 7 września 2010 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 27/09 za przestępstwo podobne z art. 158§1 k.k. i art. 157§1k.k.

tj. czyn z art. 191§1k.k. w zw. z art. 64§1k.k.

V. w dniu 26 marca 2012 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu grozili świadkowi D. J. pobiciem przy czym groźba ta wzbudziła u D. J. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, w celu wywarcia na niego wpływu, aby ten wycofał swoje zeznania w toczącym się postępowaniu przygotowawczym 1 Ds. 784/12 nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową w Grudziądzu

Przy czym P. C. przy czym czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresach od dnia 18 marca 2003 roku do dnia 18 listopada 2003 roku oraz od dnia 28 stycznia 2007 roku do dnia 28 maja 2008 roku, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 302/05 z dnia 27 czerwca 2005 roku za czyny z art. 278§1k.k., art.280§1k.k.

tj. czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1k.k.

a P. I. (1) czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia w okresie od 7 lipca 2009 roku do 7 września 2012 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 4 marca 2009 roku, sygn. akt II K 27/09 za przestępstwo podobne z art. 158§1 k.k. i art. 157§1k.k.

tj. czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1k.k.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 12 marca 2013 r. (sygn. akt II K 768/12):

I. uznał oskarżonego **P. C.** za winnego tego, że w dniu 17 lutego 2012 roku około godz. 16:00 w G. przy ul. (...) w komisie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. I. (1) dokonali przywłaszczenia telefonu komórkowego marki N. (...) koloru grafitowego o nr IMEI (...) o wartości 850 zł, czym działali na szkodę D. J., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresach od dnia 18 marca 2003 roku do dnia 18 listopada 2003 roku oraz od dnia 28 stycznia 2007 roku do dnia 28 maja 2008 roku, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 302/05 z dnia 27 czerwca 2005 roku za czyny z art. 278§1 kk, art. 280§1kk to jest popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 1 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności

II. uznał oskarżonego **P. C.** za winnego tego, że w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 28 maja 2008 roku do dnia 3 kwietnia 2009 roku, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 302/05 z dnia 27 czerwca 2005 roku za czyny z art. 158§1k.k., art.280§1k.k.:

1) w pierwszej połowie marca 2012 roku w G. przy ul. (...) w komisie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. I. (1) grozili świadkowi M. P. pobiciem, przy czym groźba ta wzbudziła u M. P. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona w celu wywarcia na niego wpływu, aby ten wycofał swoje zeznania w toczącym się postępowaniu przygotowawczym 1 Ds. 784/12 nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową w Grudziądzu

2) w dniu 26 marca 2012 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. I. (1) grozili świadkowi D. J. pobiciem przy czym groźba ta wzbudziła u D. J. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, w celu wywarcia na niego wpływu, aby ten wycofał swoje zeznania w toczącym się postępowaniu przygotowawczym 1 Ds. 784/12 nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową w Grudziądzu,

to jest popełnienia ciągu dwóch występki z art. 245 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. i za to po zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na podstawie art. 245 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

III. uznał oskarżonego **P. C.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. IV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 28 maja 2008 roku do dnia 3 kwietnia 2009 roku, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn.. akt II K 302/05 z dnia 27 czerwca 2005 roku za czyny z art. 158§1k.k., art.280§1k.k., tj. czynu

stanowiącego występki z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 191 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

IV. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył oskarżonemu **P. C.** kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec niego w pkt. I, II i III wyroku i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

V. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **P. C.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat od uprawomocnienia się wyroku

VI. na podstawie art. 73 § 1 k.k. w okresie próby oddał oskarżonego **P. C.** pod dozór kuratora sądowego

VII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego **P. C.** do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. J. kwoty 425,00 zł (czteryście dwadzieścia pięć złotych)

VIII. uniewinnił oskarżonego **P. C.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III aktu oskarżenia

IX. uznał oskarżonego **P. I. (1)** za winnego tego, że w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, w okresie 5 lat po odbyciu w okresie od 10 września 2007r. do 07 lipca 2009r. kary powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 16.05.2008r. w sprawie o sygn. akt II K 202/08 m.in. za czyn z art. 278 § 1 k.k. i 279 § 1 k.k.:

1) w dniu 17 lutego 2012 roku około godz. 16:00 w G. przy ul. (...) w komisie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. C. dokonali przywłaszczenia telefonu komórkowego marki N. (...) koloru grafitowego o nr IMEI (...)o wartości 850 zł, czym działali na szkodę D. J.,

2) w dniu 21 marca 2012 roku około godz. 13:00 – 13:30 w G. przy ul. (...) w komisie (...) dokonał przywłaszczenia Iphone (...) koloru czarnego o nr IMEI (...)o wartości 450 zł , czym działał na szkodę D. J.,

to jest popełnienia ciągu dwóch występków z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. i za to w myśl art. 91 § 1 k.k. na podstawie art. 284 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

X. uznał oskarżonego **P. I. (1)** za winnego tego, że w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, w okresie 5 lat od odbycia w okresie od 7 lipca 2009 roku do 7 września 2010 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 4 marca 2009 roku , sygn. akt II K 27/09 za przestępstwo podobne z art. 158§1 k.k. i art. 157§1k.k.:

1) w pierwszej połowie marca 2012 roku w G. przy ul. (...) w komisie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. C. grozili świadkowi M. P. pobiciem, przy czym groźba ta wzbudziła u M. P. uzasadnioną obawę , że zostanie spełniona w celu wywarcia na niego wpływu , aby ten wycofał swoje zeznania w toczącym się postępowaniu przygotowawczym 1 Ds. 784/12 nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową w Grudziądzu

2) w dniu 26 marca 2012 roku w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu grozili świadkowi D. J. pobiciem przy czym groźba ta wzbudziła u D. J. uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, w celu wywarcia na niego wpływu, aby ten wycofał swoje zeznania w toczącym się postępowaniu przygotowawczym 1 Ds. 784/12 nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową w Grudziądzu

to jest popełnienia ciągu dwóch występków z art. 245 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. i za to po zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na podstawie art. 245 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

XI. uznał oskarżonego **P. I. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. IV aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 191 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

XII. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył oskarżonemu **P. I. (1)** kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec niego w pkt. IX, X i XI wyroku i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

XIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego **P. I. (1)** do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. J. kwoty 875,00 zł (osiemset siedemdziesiąt pięć złotych)

XIV. zwolnił każdego z oskarżonych od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelacje wnieśli prokurator oraz obrońca oskarżonego P. C..**

Prokurator zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych P. C. i P. I. (1) w zakresie punktu III aktu oskarżenia, a w pozostałym zakresie co do kary orzeczonej wobec oskarżonego P. C.

Wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie w punkcie VIII sentencji wyroku, iż oskarżony P. C. nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia przestępstwa podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego, w tym szczegółowa analiza wszystkich dowodów zebranych w postępowaniu przygotowawczym i sądowym prowadzi do wniosku, iż oskarżony P. C. dopuścił się tego przestępstwa działając wspólnie i w porozumieniu z P. I. (1)

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie w punkcie IX (2) sentencji wyroku, iż oskarżony P. I. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia przestępstwa podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego, w tym szczegółowa analiza wszystkich dowodów zebranych w postępowaniu przygotowawczym i sądowym prowadzi do wniosku, iż oskarżony ten dopuścił się tego przestępstwa działając wspólnie i w porozumieniu z P. C.;

3. rażąco niewspółmierność kary łącznej orzeczonej wobec oskarżonego P. C. polegającą na wymierzeniu mu kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat próby, podczas gdy stopień winy wyrażający się w zamiarze bezpośrednim i kierunkowym, ilość popełnionych przestępstw, działanie przy każdym przestępstwie w warunkach recydywy zwykłej oraz znaczna szkodliwość społeczna czynów wyrażająca się w przemyślanym i zaplanowanym sposobie działania oskarżonego, wskazują na zasadność orzeczenia w stosunku do oskarżonego P. C. kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

4. obrazę przepisów postępowania w postaci art. 627 k.p.k. a contrario i art. 624 § 1 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia a polegającą na zwolnieniu oskarżonego P. C. od kosztów postępowania w całości, podczas gdy P. C. jest osobą pracującą, osiągającą od przynajmniej 28 maja 2012 roku dochód w wysokości 5.000 złotych miesięcznie, nie posiadającą nikogo na utrzymaniu, kawalerem, a zatem jego sytuacja majątkowa i osobista pozwala mu nie tylko naprawić na rzecz pokrzywdzonego szkodę w niewielkiej wysokości w stosunku do wysokości uzyskiwanych dochodów, ale też pokryć w całości koszty postępowania

Prokurator wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w zakresie punktu III aktu oskarżenia tj. punktu VIII i IX (2) sentencji orzeczenia,

- zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie V, VI sentencji orzeczenia poprzez ich uchylenie i wymierzenie oskarżonemu P. C. kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy bez warunkowego zawieszenia jej wykonania,

- obciążenie oskarżonego P. C. kosztami postępowania w całości związanymi z jego udziałem w sprawie i pozostawienie pozostałych rozstrzygnięć w mocy, w tym wyeliminowanie na skutek uchylenia punktu IX (2) sentencji orzeczenia art. 91 §1 kk jako podstawy wymiaru kary za czyn z art. 284 §1 kk popełniony przez P. I. (1).

Obrońca oskarżonego P. C. zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego w zakresie w jakim został uznany za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów.

Wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k., poprzez nie rozstrzygnięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych wątpliwości, na korzyść oskarżonego,

II. błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść wyroku, a polegający na przyjęciu zawinięcia P. C., podczas gdy nie wynika ono z zeznań M. P. i właściwie ocenionych w powiązaniu z nimi zeznań D. J., a także bezzasadnemu odmówieniu wiarygodności wyjaśnieniom obu oskarżonych.

W związku z powyższymi zarzutami obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego p. C. od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego P. C. była oczywiście bezzasadna, zaś na skutek uwzględnienia zarzutu rażącej niewspółmierności kary podniesionego w apelacji prokuratora zaskarżony wyrok został zmieniony poprzez uchylenie punktów V i VI tego wyroku.

Apelacje prokuratora i obrońcy w istocie formułują pod adresem sądu meriti podobny zarzut, mianowicie jaskrawą niekonsekwencję jeśli chodzi o jednoczesne skazanie oskarżonego P. C. za czyn z punktu I a/o oraz uniewinnienie od zarzutu z punktu III a/o. Według skarżących tożsamość stanów faktycznych towarzyszących zachowaniom oskarżonego opisanym w punktach I i III a/o nie mogła prowadzić do odmiennych wniosków co do winy oskarżonego lecz winna skutkować - jak przekonuje prokurator - skazaniem oskarżonego za obydwa te czyny, zaś według obrońcy uniewinnieniem P. C. także od czynu z punktu I a/o przy zastosowaniu tej samej oceny jego zachowania jaka legła u podstawy uniewinnienia go od zarzutu z punkt III a/o.

Rzecz jednak w tym, że wywody obu apelacji są dowolne gdyż stanowisko skarżących jakoby okoliczności czynów z punktów I i III a/o w zakresie zachowania P. C. były tożsame i należało je ocenić jednakowo są zupełnie nieuzasadnione. Wychwycone przez sąd I instancji różnice w zachowaniach P. C. w czasie pierwszej i drugiej wizyty w komisie D. J. niewątpliwie uzasadniały odmienną ocenę jego działania. Rzeczywiście w pierwszym przypadku współdziałanie z P. I. (1) było oczywiste gdyż polegało na ułatwieniu mu zaboru telefonu. W drugim zaś przypadku oskarżony nie podejmował żadnych czynności wykonawczych, które uzasadniałyby przypisanie mu przywłaszczenia telefonu w formie współdziałania z P. I. (1).

W przypadku przywłaszczenia z dnia 17 lutego 2012 r. istota współdziałania oskarżonego z P. I. (1) sprowadzała się do tego, że oskarżony odwrócił uwagę sprzedawcy M. P. prosząc o pokazanie mu innego przedmiotu, tak by P. I. (1) mógł swobodnie wyjść z komisju z oglądanym telefonem. Nawet jeśli przed przyjściem do komisju oskarżonego nie łączyło z P. I. (1) żadne porozumienie, to w trakcie pobytu w sklepie porozumienie takie się nawiązało w sposób dorozumiany. Oskarżony P. C. niewątpliwie swoim działaniem ułatwił P. I. (1) przywłaszczenie bowiem prosząc sprzedawcę o pokazanie mu jakiegoś przedmiotu spowodował, że sprzedawca odwrócił się od oskarżonych tracąc z oczu P. I. (1), który bez żadnych problemów mógł w tym momencie wyjść z komisju z trzymanym w ręku telefonem

bez narażania się na ryzyko zatrzymania. Przypadkowy charakter zachowania oskarżonego wyklucza jego późniejsze działanie. Oskarżony groźbą pobicia zamierzał wpłynąć na świadka M. P. by skłonić go do wycofania zeznań go obciążanych w toczącym się postępowaniu przygotowawczym w sprawie przywłaszczenia telefonu. Gdyby przecież oskarżony nie miał nic wspólnego z tym zdarzeniem i uważał, że jest to wyłączna sprawa P. I. (1) to nie miałby żadnego motywu by podejmować bezprawne działania w celu wpłynięcia na świadka.

Inaczej zaś było w przypadku drugiego przywłaszczenia mającego miejsce 21 marca 2012 r. Wówczas sprzedawca M. P. był już wyczulony na zachowanie oskarżonego i P. I. (1) z racji wcześniejszego zaboru przez nich telefonu i dlatego bacznie obserwował obu mężczyzn. Mimo jego wzmożonej czujności nie udało mu się jednak uniknąć wyniesienia telefonu przez P. I. (1), który bez żadnych skrupułów na jego oczach schował telefon do kieszeni a zapytany przez niego dlaczego schował telefon kategorycznie temu zaprzeczył. Ustalony przez sąd meriti przebieg zdarzenia z 21 marca 2012 r. nie pozwala na ustalenie by P. C. miał coś wspólnego z zaborem telefonu w tym dniu. Zresztą sam M. P. przyznał, że nie zaobserwował nic niepokojącego w zachowaniu oskarżonego P. C. a relacjonując przebieg zdarzenia nie ujawnił żadnych okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie, że oskarżonego i P. I. (1), który po raz drugi zabrał telefon, łączyło porozumienie. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że oskarżony żadnym swoim zachowaniem nie okazał by miał wspólny z P. I. (1) zamiar zaboru kolejnego telefonu. P. C. nie podjął jakichkolwiek działań, które wskazywałyby, że realizuje czynności wykonawcze zmierzające do zaboru telefonu. Okoliczności zajścia z 21 marca 2012 r. wskazują, że przywłaszczenie telefonu nastąpiło z inicjatywy P. I. (1) i zamiar ten samodzielnie zrealizował bez jakiegokolwiek udziału czy pomocy ze strony P. C..

Prokurator forsując założenie o niekonsekwencji sądu meriti, którego wyrazem było skazanie P. C. za czyn z punktu I a/o i jednoczesne uniewinnienie od czynu z punktu III a/o, akcentuje jeszcze zachowanie P. C. mające miejsce po zaborach, mianowicie to, że groził – najpierw M. P. a potem też D. J. - w celu zmuszenia ich do zmiany zeznań w postępowaniu przygotowawczym w sprawie zgłoszonych zaborów telefonów. Nie budzi wątpliwości, że oskarżony zachowania takie podejmował, z tym, że groźby wobec M. P. miały niewątpliwą związek z zawiadomieniem organów ścigania o popełnionym wspólnie z P. I. (2) przywłaszczeniem telefonu. Oskarżony chciał wpłynąć na M. P. by ten zmienił swoje zeznania, w których go obciążał. W przypadku natomiast groźb wobec D. J. to mimo, iż działania te miały miejsce po drugim zaborze telefonu to jednak zasady logiki i doświadczenia procesowego przekonują, że działania oskarżonego miały nadal wyłącznie związek z wszczęciem i prowadzeniem przeciwko niemu sprawy o pierwszy zabór. Oskarżony – mając świadomość że dowody zebrane w tym postępowaniu świadczą, że dokonał zaboru telefonu w dniu 17 lutego 2012 r. – podejmował działania by zeznający w nim świadkowie (M. P. i D. J.) zmienili swoje zeznania. Okoliczność że groźby względem D. J. miały miejsce już po drugim przywłaszczeniu telefonu wcale nie oznacza, że oskarżony poczuwał się do winy za drugie przywłaszczenie. Było to po prostu wynikiem jego konsekwentnej postawy, która zasadała się na tym, że chcąc uniknąć kolejnego z rzędu skazania podejmował nieustanne działania w celu wywarcia wpływu na świadków zeznających na jego niekorzyść w związku ze zdarzeniem z dnia 17 lutego 2012 r. Nie ma podstaw by twierdzić, że działania oskarżonego względem D. J. miały związek z drugim zaborem telefonu.

Tak więc ocena zachowań oskarżonego dokonana przez sąd meriti, która sprowadzała się do tego, że oskarżony - wspólnie i w porozumieniu z P. I. (1) - popełnił czyn z punktu I a/o oraz że nie było podstaw by przypisać mu winę w zakresie czynu opisanego w punkcie III a/o, była jak najbardziej poprawna i sąd odwoławczy ją w pełni podziela uznając zarzuty apelacji w tym zakresie za całkowicie nieuzasadnione.

Na marginesie pokusić się o można sugestię, że zachowania P. C. po dokonaniu drugiego zaboru telefonu przez P. I. (1) kiedy proponował D. J. zwrot telefonu w zamian za zapłatę określonej sumy pieniędzy wyczerpują znamiona występku z art. 284§2 kk. Tego rodzaju modyfikacja zarzutu postawionego P. C. w niniejszej sprawie nie była możliwa gdyż stanowiłoby to niedopuszczalne przekroczenie granic oskarżenia. Nic jednak nie stoi na przeszkodzie by prokurator – jeśli po analizie zebranych w sprawie dowodów dojdzie do takiego przekonania – oskarżył P. C. o czyn kwalifikowany z tego właśnie przepisu.

Sformułowany natomiast przez prokuratora zarzut rażącej niewspółmierności kary, polegający na błędnym zastosowaniu wobec oskarżonego P. C. instytucji warunkowego zawieszenia wymierzonej kary, okazał się trafny. Nie

sposób bowiem zgodzić się z rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego w części w jakiej sąd ten wymierzył oskarżonemu za przypisany mu czyn karę łączną pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby.

Sam wymiar kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności jak i kar jednostkowych za poszczególne czyny należy uznać za prawidłowy i uwzględniający dyrektywy z art. 53 kk. Kary wymierzone oskarżonemu w punktach I, II i III zaskarżonego wyroku ukształtowane zostały blisko dolnych granic ustawowego zagrożenia, dlatego kar tych nie można uznać za surowe czy nadmiernie dolegliwe biorąc pod uwagę stopień winy oskarżonego, społeczną szkodliwość popełnionych przez niego czynów a także przez wzgląd na fakt, że oskarżony wszystkie czyny popełnił w warunkach recydywy z art. 64 §1 kk zaś zachowania z punktów II i V podjął w ramach ciągu przestępstw. Także kara łączna 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności nie może uchodzić za surową. Kara ta została wymierzona po zastosowaniu zasady częściowej absorpcji po poprawnej analizie związków podmiotowo- przedmiotowych i czasowo-przestrzennych między czynami a także mając na względzie potrzebę zapewnienia realizacji celów kary zważywszy na dotychczasową postawę oskarżonego.

Wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego brak było natomiast podstaw do prognozy, że orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary – zwłaszcza celu wychowawczego.

Przesłanką decydującą o tym, czy kara ma być orzeczona w postaci bezwzględnej czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. W przypadku oskarżonego prognoza ta jest niewątpliwie negatywna. Oskarżony jest recydywistą i sprawcą zdemoralizowanym. Popęnia przestępstwa regularnie od 2001 r. Wobec oskarżonego zapadło dotychczas już 10 wyroków za przestępstwa różnego rodzaju. Oskarżony, mimo wymierzenia mu kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz bezwzględnych, nie zmienił swojego zachowania i po raz kolejny naruszył porządek prawny. Postawa oskarżonego świadczy o tym, że zupełnie ignoruje on zapadające wobec niego wyroki, zaś wymierzone mu dotychczas kary (zarówno z warunkowym zawieszeniem wykonania jak i bezwzględne) nie spowodowały oczekiwanej zmiany jego zachowania. Skoro zatem orzekane do tej pory kary a nawet pobyty oskarżonego w zakładach karnych nie skłoniły go do przestrzegania prawa, to tym samym obecnie nie można było założyć, że wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełniłoby cele wychowawcze. O ewidentnie lekceważącym podejściu oskarżonego do porządku prawnego świadczy fakt, że popełnił on również przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości.

Dotychczasowe zachowanie oskarżonego charakteryzujące się mnogością przestępczych zachowań oraz różnorodnością naruszonych norm prawnych przekonało, iż cele zapobiegawcze spełnić może jedynie kara pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym. Kierując się zatem względami wychowawczymi i dochodząc do przekonania, że w stosunku do oskarżonego nie zachodziły warunki z art. 69 § 1-2 kk Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił zgodnie z sugestią prokuratora i uchylił punkty V i VI tego wyroku.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy utrzymał w mocy. Brak bowiem było jakichkolwiek uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze stanowiących podstawę uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Nie ma racji prokurator zarzucając sądowi meriti wadliwą ocenę sytuacji majątkowej oskarżonego w kontekście podjętej decyzji o zwolnieniu go z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Sąd Rejonowy uznając, iż osiągnane aktualnie przez oskarżonego dochody z tytułu pracy na podstawie umowy zlecenia nie są wysokie oraz uwzględniając, że na oskarżonym spoczywa obowiązek naprawienia szkody wobec D. J., zasadnie przyjął, iż sytuacja majątkowa oskarżonego uzasadniała zwolnienie go z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Jest to tym bardziej uzasadnione wobec zmiany wyroku i orzeczeniu kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, co przecież w istotny sposób ograniczy możliwości zarobkowe oskarżonego.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając całością wydatków postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawia za tym jego sytuacja osobista i majątkowa.